

מסכת מידות

פרק ד משנה ב

וּשְׁנֵי פִשְׁפָּשִׁין הָיוּ לוֹ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל, אֶחָד בַּצָּפוֹן, וְאֶחָד בַּדָּרוֹם.
שֶׁבַדְרוֹם, לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם, וְעָלָיו הוּא מְפָרֵשׁ עַל יְדֵי
יְחִזְקֵאל, שֶׁנֶּאֱמַר (שם מד), וַיֹּאמֶר אֵלַי ה' הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר
יְהִי לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ
וְהָיָה סָגוּר. נָטַל אֶת הַמַּפְתָּח וּפָתַח אֶת הַפִּשְׁפָּשׁ, וְנִכְנַס לְהִתְפַּאֵר,
וּמִהִתְפַּאֵר לְהִיכָל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּתוֹךְ עֶבְיוֹ שָׁל כֹּתֵל הָיָה
מִהֶלֶךְ, עַד שֶׁנִּמְצָא עוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי הַשַּׁעֲרִים, וּפָתַח אֶת
הַחִיצוֹנוֹת מִבְּפָנִים וְאֶת הַפְּנִימִיּוֹת מִבַּחוּץ: